

Salgótarján és Vidéke.

Szépirodalmi és közéleti hetilap. — A Polgári Kör hivatalos lapja.

Előfizetési ár:

Egész évre . . . 10.—	A Polgári Kör tanító részére: . . . 6.—
Fél évre . . . 5.—	Egész évre . . . 3.—
Negyed évre . . . 2.50	Fél évre . . . 1.50
Egyes szám ára 20 fill.	Negyedévre . . . 1.50

Felolós szerkesztő:

Dr. CZIGLER JAKAB

Minden a lap szellemi részét illető közlemények valamint hirdetések és előfizetések a „Salgótarján és Vidéke” szerkesztőségéhez, vagy a Boros nyomdába intézendők.

Magyar élelmesség.

A multkoriban egy rokonom látogatott el hozzám ide Salgótarjánba. Itt lévén, felkért mutatnám meg neki az itteni ipartelepeket és különösen ha tehetem, menjek el vele a Hirsch és Frank vasöntödéjébe, lévén ő arra a legkiváncsibb. No erre magam is kíváncsi voltam, mert bár dacára bár Tarjánban lakom; már jó pár esztendeje, nem volt még alkalmam ezt a kínai fallal körülvett gyártelepet megtekinteni. Ugy tudom azonban, hogy ebben a tekintetben Salgótarján lakóinak legnagyobb része úgy van mint én. Tudjuk, hogy van itt Hirsch és Frank-féle gyártelep, — de hogy az mit készít, vagy egyáltalában mivel foglalkozik — arról halvány fogalmunk sincsen.

Nagyon örültem tehát a kínálkozó alkalomnak és szíves örömet vállalkoztam arra, hogy rokonomat odakalauzoljam. Felkészültünk tehát és egy délután beállítottunk oda.

A gyárvezetőség meghallva kívánságunkat, — dacára hogy jóformán idegenek voltunk előttük; — a legnagyobb szíveséssel és legudvariasabb előzeteséssel fogadott és kalauzolt. Megmutattak ott nekünk mindent, s a végén megmutatták a már kész árukat is. Hát mi bámultunk! Büszkeség fogott el, a mikor

láttam és kétségtelenül meggyőződtem arról, hogy a magyar ipar mily művészi remekeket képes predesztinálni. Vannak ott háztartási cikkek; gépalkatrészek, saját gyártmányu szebbnél szebb kivitelű szabadalmazott szoba kályhák. De a mi leginkább meglepett; — azok a gyönyörű szép disztárgyak, a melyekről eddig azt hittem, ha a kereskedésekben láttam, hogy külföldi gyártmányok. Nagyon örülök, hogy ezen tévhítemtől megszabadultam és még jobban örülnék ha velem együtt az egész magyar közönség tudná azt, hogy a mi magyar iparunk ebben is kiállja a versenyt a külfölddel. De hát ezt sajnos, a mai üzleti szellemmel és a mai üzleti élehetetlenséggel soha el nem érjük.

Hibásak vagyunk mindnyájan. Hibás a nagy közönség, mert nem köti magát magyar ipartermékhez, hibás a kereskedő, mert olyan árut is külföldről hozat, amit idehaza is talán olyan, vagy talán még jobb minőségben megkaphat. De hibás végre maga a gyár is, mert készítményeit nem eléggé hirdeti.

Miért ne tehetné például a Hirsch és Frank gyár azt, hogy Magyarország minden nagyobb városában összeköttetésbe lépne egy ottani kereskedővel, hogy gyártmányait bizományi uton árusítsa? Budapesten tudunkkal van egy raktára, de hát az ahhoz, hogy az egész magyar közönséget magának meghódítsa, semmi

Ha a közönség legnagyobb része szükségleteit — különösen a nagyobb vidéki városokban — helyben szerzi be. A gyárosnak kell tehát oda törekednie, hogy gyártmányait a helyi piacon is forgalomba hozza. Hiszen ez valóságos botrány, hogy még mi salgótarjániak sem tudjuk; hogy magyar gyártmányu díszmű különlegességeket — még pedig Salgótarjánban készületeket — kaphatunk helyben is.

Hát nem élehetetlensége ez a magyar iparnak? Hát nem szégyene ez a magyar kereskedelemnek? Így aztán nem csoda, ha az a magyar közönség tájékoztatatlanságában teljesen ki nem szolgáltatott a külföldi zsebelésnek.

Ma az ipar és kereskedelemnél a reklám egy főfeltétel. A közönség megkívánja, hogy helyébe hozzák neki azt, a gyárnak pedig eminens érdeke, hogy minél nagyobb vevőközönsége legyen, mert csak így lesz versenyképes.

Mi szívünkben örülnénk, ha a Hirsch és Frank gyárnak minden nagyobb vidéki városban bizományosa lenne, de sőt nem csak minden nagyobb városban, hanem a magyar fürdőkön, sőt még a nagyobb vasuti állomásokon is.

Oly szép, oly izléses tárgyakat készít, hogy nem csak itthon, hanem a külföldön sem vallana szégyent velők s a magyar iparnak csak dicsőséget szerezne.

TÁRCZA.

Alláh áldása.

— Irta: dr. Soltész József. —

(Folyt. és vége.)

Haszán, hogy Allah tekintélyét megmentse és hogy ezt a gyanusan vigyorgó sátánt megszegyenítse, megolvasta a pénzt.

Szörnyen megrémült, amidőn csak kilencvenkilenc aranyat talált, még egyszer sőt háromszor is megolvasta, de a századik arany nem akart előkerülni. — Hát lehetséges-e hogy Allah mégis csak fukarkodott egy arannyal?

Murád vigyorogva állott mellette, örült a szegény ember kinján, végre megszólalt.

No hát szomszéd, kinek volt igazsága? de most remélem, hogy szavadnak állsz, mert hiszen emlékszel még szavaidra, t. i. ha nem lesz száz arany, akkor el nem fogadod.

Haszán egy kis ideig gondolkozott, aztán a törökök fatalizmusával egész nyugodtan leborult imaszőnyegére és hangosan imádkozott: Hála neked dicsőséges Allah, köszönöm nagy kegyelmedet, mellyel engem, szegény embert boldoggá tettél, hogy nem teljesen addad meg, kifürkészhetetlen bölcsességed titka és nekem igazhívó gyarló teremtesednek

nincs joga az okot kutatni.

Murád eszavak hallatára hangos kacajba tört ki, már sok bolondot láttam életemben, de ily ostobát mint te vagy, hidd el még nem, hát te igazán azt gondold, hogy Alláhtól származik a pénz, tudd meg tehát, hogy próbára akarta ak tenni, hogy mire képes egy ostoba ember, én tettem a zacskóba a kilencvenkilenc aranyat, ha nem hiszed, nézd meg a pecsétet, ott olvashatod nevemet, elég volt tehát a tréfából, add vissza pénzemet és nyomorogj tovább, mert a pénz nem való ily nyomorult koldusnak.

Micsoda! dörögte vissza, magából kikelve Haszán, nézze meg az ember! ez a hitetlen kutya, meri Alláht gyanúsítani megingatni, most már lódulj innen, mert fejedhez vágom a vasalómat, e szavakkal fogta is nehéz vasalóját, és Murád jónak látta, a vallásos érzelmében megsértett szabó dűhe elől menekülni.

De fájt a kilencvenkilenc aranyinak elvesztése a szegénynek, haza érkeve, felaláfutkosott a szobájában, haját tépve, átkozta végzetes ostobaságát, végre abban állapotott meg, hogy a kádi (török bíró) elő viszi az ügyet.

A kádi ügyelevellel hallgatta végig, Murád furcsa panaszát, aztán figyelmeztette a panaszlót, hogy a törvény értelmében, a felperes köteles, úgy az alperest, mint az esetleges tanúkat és egyéb bizonyítékokat, saját költségén a bíróság elé állítani, mert

csak azok meghallgatása és vallomásaik figyelembevételé után lehet igazságos ítéletet hozni. „Menj tehát haza” folytatá a kádi, „és szolítsd fel Haszánt, hogy azonnal jöjjen el veled ide.

Murád tehát ismét beállított Haszánhoz és felszólította, hogy azonnal jöjjen vele a bíróhoz, de Haszán sehogyssem volt hajlandó elmenni, azzal indokolta eljárását, hogy a rajtalévő rongyos, pecsétes ruhában, elszakadt papucsban, csak nem jelenhet meg a hatalmas kádi előtt, ha csak nem akarja a bíró haragját magára vonni, ki joggal tiszteletlenséget látna, a bíróság tekintélyével szemben és biztos, hogy szó nélkül; de ha Murád őt a szükséges tiszta ruhával elátná, akkor szívesen elkíséri a bíróhoz.

Mit tehetett mást Murád, ha célját akarta elérni és pénzéhez jutni, okvetlenül gondoskodnia kellett tisztességes ruhával, már azért is, mert Haszánnak külseje tényleg nem igen kellemes látványt nyújtott, hazasietett tehát, elhozta ünnepi ruháját, melyet a szabó magára öltött.

Haszán az új ruhában meglehetősen fel- és alá sétált műhelyében, teljesen megelégedni látszott, hogy miért cifrázta fel őt Murád és csak annak türelmetlen unszolására, hogy most már semmi ürügye sincsen és mehetnének, Haszán jókedvűen mosolyogva odaszólt: „Csak nem gondold, hogy ebben a szép ruhában, ebben a selyem cipőben, gyalog fogok menni, nem! biz' én egy tapod-

Diákhangverseny.

A salgótarjáni diákifjúságot folyó hó 7-én lefolyt hangversenye megrendezésére kettős cél vezérelte: a rossz anyagi viszonyok között levő sport egyesület felsegítése akkor, amidőn a „Salgótarjáni Sport Egyesület” javára rendezte a hangversenyt, mászszor a közönséget mű élvezetben részesíteni, midőn programjába a szebbnél szebb zeneaszámokat, monológot, hármas-jelenetet felvette és ami a legfőbb, igazán szépen elő is adta.

Az előbbi célját sajnos, tudomásunk szerint, egyáltalán nem érte el, a mi közismert, hogy ne mondjam hirhadt „intelligens” közönségünk miatt, amely Isten tudja, mi okból, minden oly dologtól távol tartja magát, ami a műveltséget előmozdítani csak egy kissé is hivatva van. A közönségből jelenleg a sport egyesületi tagok sem veendő ki, akiknek pedig erkölcsi kötelességük lett volna a saját egyesületük javára rendezett mulatságon megjelenni. Dehát nálunk ez már így szokás és igazán sajnálom, hogy ezzel a régi nótával elő kellett jönnöm, de amidőn az estről beszámolok, kötelességemnek tartom, hogy erről is beszámoljak. A mi közönségünknek, — leszámítva egy néhány intelligens családot — csak cirkusz való, vagy bika- viadal. Hogy az való, azt bizonyítja az, hogy a szintársulatnak szub tituló „türhettelen forráság” kellett eltávozni, a közönség „legfagyosabb közönye” miatt, melyet kezdetben tanusított, a diákhangverseny anyagilag rosszul végződik, a cirkuszok pedig nagy sumákat huznak ki a közönségünk zsebéből időszakonként.

Annál szebben sikerült azonban a hangverseny erkölcsileg és akik a hangversenyen nem voltak jelen, csak sajnálkozhatnak. A műsort már egyszer leköszöltük és most csak a szereplőkről akarok megemlíkezni. A zeneaszámok interpretálói nagyrészt jóismerőseink a tavali diákhangversenyről és most is csak a legnagyobb dicsérrel emlékezhetünk meg róluk, mert hiszen tavali óta valóban szép fejlődést vehetünk észre. A kiváló technikájú Kudlák és Reimlinger, gyönyörű szólóikkal, Friedler, a hangverseny lelke; fuvolajátékával és dirigálásával, a kvartet tagjai: Kudlák, Gresits, Nagy és Vilezsál, a

közönség tapsait a legteljesebb mértékben kiérdemelték.

Előadásra került még a hangversenyen Winter Ella k. a. előadásában Hajtay Etelka: Az első pongyola című, igen ügyes, elmés monológja, amelyet előadni igazán nagyon nehéz feladat. Ép ezért kettős dicséret illeti meg a monológ előadóját, mert nehéz feladatát valóban bravúrral oldotta meg. Nem akar szokásos sablon lenni eme kijelentésem, de előadásával a legteljesebb illúziót tudta kelteni a közönségben, mely hálás tapsokkal fogadta a sikerült előadást.

A második prózai szám Vojtkó Pál: Műkedvelő előadás című jelenete volt, amelyet Bokody Margit, Schneller Olga és Bauer Blanka kisasszonyok adtak elő nagy sikerrel.

A jelenetben veszekedniök kellett és ennek a közönség zajos derűtsége közt nagyon ügyesen tettek eleget, akár csak a természetben és a természetességet a szereplők a legnagyobb dicséretére megemlítenének is tartom

A rendezőséget, különösen a zenekart betanító Friedlert, a szereplőket a legnagyobb dicséret illeti meg a szombat est igazán fényes erkölcsi sikereért.

Hogy a koncert után fényesen sikerült táncmulatság volt az magától értetődik. Fáradságtalan táncosoknak bizonyultak a még itt tartózkodó hadapródok.

Szi.

Felülfizettek a következők: Friedler Armin 6 k., Wabrosch Béla 5 k., dr. Winter Simon 4 k., dr. Lövinger Rezső, Róth József, Zsuffa Sándor, Sonnenschein S. 2—2 k., dr. Belák Gyula, Duda Lajos, Weinberger Soma, Gerő János, Gábor Lajos, Eckstein Nándor 1—1 k.

Hirek.

Egyházi hír. Mint értesülünk Vincze Alajos helybeli r. k. segédlelkész Sűvetére plebánosnak lett kinevezve.

Jubileum. Jablánczy Miklós nógrádvármegyei pénzügyigazgató folyó hó 9-én töltötte be állami szolgálatbalépésének 40-ik évfordulóját. Tisztelői ezen alkalmából folyó hó 20-án Balassagyarmaton ünnepélyt rendeznek. — A salgóbányai olvasóköri aug. hó 22-én Borbála ünnepélytel s tábori misével össze-

kötve tartja bányászszázlós felszentelésének tíz éves évfordulóját.

Színészet. A négy hétre tervezett és 13 napig tartott színi évad befejezést nyert. Hiába ez egyszer nem a mi közönségünkön és nem is a társulaton mulott, hogy csak oly rövid ideig maradt itt Szabados László jó társulatával, Közönségünk az utolsó dóben nagyon is pártolta a színészeket, mindig telt ház volt, de olyan nagy társulatnak mint Szabadosé még a mi telt házunk is kicsi. A „Vadász” nagyterme nem színháznak való, pláne nyáron. Ha mi ide jó társulatot akarunk és föltétlen csak ilyen boldogulhat itt, akkor föltétlen gondoskodni kell egy állandó szinkorról, mely szinkört a község támogatása mellett Szabados építhetné. Akkor itt mindig rendes nyári állomása volna neki. Láthatta Szabados, hogy a jó társulatot közönségünk pártolja is. Az utolsó három előadásról számolunk be. Az utolsó három előadásról alább számolunk be. Kedden a „Kedélyes paraszt” Fall Leon színművében Jeszenszky Dezső valóban sikerült alakítást nyújtott. Méltó partnerei voltak Vida és Madas. Szerdán a „Nagymama” ment, P. Nagy Lindával a címszerepben, ki valóban remekelt szerepében. Csütörtökön Jeszenszky 25 éves jubileuma alkalmából bucsu előadásul Gárdonyi híres színműve a „Bor” került színre Thomay Ella fővárosi vendégművésznő közreműködésével. A minden tekintetben sikerült előadás után csak azt mondhatjuk, hogy szeretnők, ha ez nem végleges bucsu-előadás volna, hanem jövőre ismét itt szeretnők látni Szabados és ama reményben azt mondjuk: viszontlátásra.

Késelés Zagyván. Gyuricska János, zagyvai lakos, régi haragosa Szita Károlynak, bányatársulati kertésznek. F. hó 9-én a késő esteli órákban Szita kis kutyája nyugtalanul szaladgált, a bányatársulat nagy kertje mellett levő kertészi lak udvarán, hol ugatva, hol vonítva Szita azonnal sejtette, hogy valaki dézsmálja a gyümölcsöt, kiment és a kertbe nyitva ott találta Gyuricska Jánost, a gyepen ülve. Szita mindjárt észrevette, hogy nem annyira a gyümölcs kedvéért, rándult ki Gyuricska ily késő este, hanem inkább, hogy bosszuját töltse ki rajta. Szita ebbeli kérdésére, hogy mit keres a kertben, Gyuricska felelős helyett Szitára vetette magát és zseb-

at sem megyek, van lovad, van öszvéred, azt állíts ide, aztán nem bánom, legyen meg akaratod.

Mintán azt a kívánságot is — nehéz szívvél bár — teljesítette a vén zsugori, elindultak a bíró házához. A bíró háza elé érve, Haszán felszólította Murádot, segítse le öszvéreéről, nehogy esetleg rosszul lépve az utca saráival bepíszkítsa a szép ruhát.

Vége valahára ott állottak mind ketten a hatalmas kádi előtt.

Murád, a kádi felszólítására, előadta panaszát, melynek folyamán Haszánt sokszor nem igen bizelgő epitetomokkal apostrofálta, végül kérte a kádi, kötelezné a hóbortos szabót, a pénz visszaadására.

„Haszán!” Szólt a bíró kemény hangot színlelve, „hallottad Murád panaszát, mit hozhatsz fel védelmedre.”

„Bölcs és mindentudó kádi” szólalt meg Haszán, „szegény voltam, mint a négy-lábú állat, mely Stambul utcáin százszámra gazdátlanul kóborol, naponkint ehesen keltem és még éhesebben feküdtem le, inségemben fohászkodtam a Mindenható Alláhhhoz, könyörgtem, vessen véget nyomorúságomnak, tegye lehetővé, hogy jövő boldogulásom alapját vehessem meg.

Vége fohászatomat meghallgatta a hatalmas Alláh és amint egy nap reggelén be- léptem szegényes műhelyembe, ott találtam

asztalomon ezt a zsákot, mely telve volt Isten kegyelmes áldásával.

Elképzelheted örömemet, hatalmas kádi, leborultam és hálaimakat rebegtem, egyszerre csak elém áll Murád, vigyorogva mint a pokol ura és azt állítja, hogy nem Alláh szórta volna fejemre atyai áldását, hanem ő, Murád, tette volna asztalomra az aranyakkal telt zsákot, hogy engem próbára tegyen, megtréfáltasson.

Tudd meg, oh bölcs kádi, hogy Murád, ha tehetné, a föld összes kincseit harácsolná össze, oly zsugori, oly uzsora lélek, hogy a betevő falatot is irigyli az embertől, elképzelheted-e hogy kilencvenkilenc aranytól, egy vagyontól, tudna megválni, csupán csak azért, hogy engem, szegény embert megtréfáltasson.

Nem! bölcs kádi, százszor nem! ismer- ned kell ezt a vérszopó piócát! Kérdezd meg, hogy ez a ruha mi rajtam van, a lábamon levő selyemcipő, turbánom nem-e az övé, — biztos lehetsz benne, hogy azt is magának fogja vallani . . .

Murád kikelt ábrázattal félbeszakította Haszánt, nekirontva fülébe rikácsolta dültől elfojtott hangon: „Hitvány ebl sárban fe- rengő éhenkórász tal talán nem az enyém e ruha ami rajtad van? hiszen piszkos rongyoknál sincs egyebed, melékben az utcára sem merted kivinni tetemedet, itold el, oh bölcs kádi, mert hiszen látod, hogy hazudik.

Haszán mosolyogva nézett végig, a szegény megcsalt Murádon és a bíróhoz fordulva imigyen cáfolta meg ellenfele kifakadását.

Nem-e megmondtam, hogy úgy lesz. Kérdezd meg, hogy az öszvér, melyen eljöttem, nem-e az övé, biztosítalak, hogy azt is magának mondja . . .

Murád tájtékozott dühében, tehetetlenül izgett, mozgott szája, a szó torkán akad, és összetörve leroskadt a szoba padlójára.

Murád kis idő múlva magához tért és a kádi a következőképen döntötte el a furcsa, nem mindennapi ügyet:

„Menj haza békében kedves fiam Haszán, élvezd Alláh áldását, légy továbbra is jámbor és istenfélő, és Alláh sohasem fog téged elhagyni.”

„Te pedig,” szól Murádhoz fordulva, az okos bíró, „okulj ezen az eseten, meg kell bűnhődnöd, mert Alláh jóságában mertél kételkedni, azon voltál, hogy bűnös szava- iddal, Haszánnak Istenben való bizodalmit meggingassad. Tudd meg, hitetlen, hogy Alláh igenis segíti a jámbor és benne sziklaszilárdan bizó, igazhívó muzulmánt, hogy kit választ meg arra a halandók közül, ki atyai gondoskodását végrehajtja, az az ő kifürkészhetetlen akaratától függ, jelen esetben te voltál az eszköz.

késével arcán súlyos vágást ejtett. Szita vértől elborítva, földre rogyott, Gyuricska pedig beszaladt Salgótarjába és jelentkezett a csendőrsőn, ahol cinikusan bevallotta bűnét.

A Bányatelepi Altiszti Nőegylet folyó hó 8-án tartotta mulatagát a bányatelepi Casino kerthelyiségében. A mulatságon nagys. Gerő Nándor igazgató úr is résztvevett családjával. A választmány ez uton is köszönetet fejezi ki nagys. Gerő Nándor igazgató urnak, hogy szíves volt az együletet legmezszebbmenő támogatásban részesíteni. Továbbá köszönetet mond a fáradságot nem kímélő rendezőségnek, a felülfizetőknek, kik a multság anyagi sikeréhez hozzájárultak. Következők voltak szívesek felülfizetni. Gerő Nándor 3 k., Kandó Aladár 3 k., Boros Ignác, Szikszay János, Schlattner Károly 2—2 k., Gemser János, Smirák N., Géczy N., Kiss Gyula, Bukovits István, Tarnóczy György, Kovács István, Veiczig N. 1—1 k.

Szerelmi dráma Pálfalván. Földi János pálfalvai lakos korán nősült, még mielőtt katoneköttelezettségének eleget tett volna. Mult év októberében berukkolt és a fiatal menyecskét otthon hagyta egyedül. Már mint az gyakrabban szokott történni; a menyecske megunva a szalmaözevegységet és ismerettségét kötött Oroszláni Ferenc pálfalvai vonatfékezővel. A viszonyról tudomást szerzett Földi édes anyja, ki fiának meg is írta, hogy felesége anyai örömeinek néz elébe. A fiú erre azt írta, hogy hazajön és rendet csinál. Erről értesült a szerelmes pár is és elhatározták, hogy ha már egymáséi nem lehetnek, önként együtt mennek a halálba. Az andrásfalvi temetőbe mentek, hol Oroszláni két lövéssel megölte kedvesét, azután maga ellen fordította a fegyvert és jobb halántékába lőtt. Azonban kemény koponyája lehet, mert a golyó csak késebb sérülést okozott. Másodszor már nem volt bátorsága magára löni, hanem sérülésével elment Luczinba, komájához, kinek a dolgot elmondta. K mája a sérültet Pásztóra vitte és ott átadta a rendőségnek, ki a sérültet Budapestre vitte a kórházba. A dráma áldozatát f. hó 4 én temették.

Elgázolás. Vasárnap f. hó 8-án az inaszói kis vasut elgázolta Kocsis József gyári munkást. Kocsis szombat éjjel 11 órakor valószínűleg részeg fővel bandukolt a vágányon, mikor a vonat jött ki nem tért. A vonat oly szerencsétlenül ütötte el, hogy rögtön meghalt.

Lövöldözés. Furcsa sport ember Varga Antal helybeli munkás. Vasárnap f. hó 8-án d. e. a Posta-utcában revolverrel lövöldözött. A rendőség a furcsa vadászt feljelentett a hatóságának.

Gázolt a gyors. Szombaton d. e. a Losonc felé száguldó gyorsvonat gázolt, ölt. Alig robogott el a vonat a „Vadász” előtti őrház előtt, hangos sirás, jajgatás hallatszott. Rövid idő alatt egész csoportosulás támadt a síneken és nézte az ott elgázolt két — libát, melyek pásztorai nagy jajgatást vittek véghez. Az egyik libát a vonat a szó szoros értelmében véve lefejezte, a másik még élt. A vonaton aligha vették észre a szerencsétlenséget, az tovább robogott.

Hangverseny. A Magyarországi Munkások Rökkant- és Nyugdíj Egyletének 79-ik ülése, 1909. augusztus. hó 22-én d. p. 3 órakor saját alapja javára bányakolóniai casinó nyári kerthelyiségében táncos egybekötött zánkórú hangversenyt rendez.

Sport.

Salgótarjáni Sport Egyesület: Hatvani Torna Club: 3:2

Sport Egyesületünk football csapata nagy számu kísért társaságában augusztus 8-án Hatvanba rándult barátságos mérkőzésre. A barátságos mérkőzésből azonban csaknem háboru keletkezett a hatvaniak sportszerűtlen és a vendéglátás legelemibb követelményeit is lábbal tipró magaviselete ellen. Hála csapatunk komoly fellépésének és fegyelmességének a dolog nem vált veszedelmesé és kellemetlen incidens után ugyan, de mégis gazdagodtunk azzal a tudattal, hogy az a magyaros vendégszeretet — amiben mi is és minden valamire való sport egyesület részesíti vendégeit, nem él mindenütt, de olyan jelenetek, hogy a vendéglátók krajcárt ígérnek az utcagyerekeknek, ha abcsigolnak, olyan jelenetek — igenis — gyakoriak az ilyen zug — sport — egyesületeknél, amilyen a hatvani is.

A hatvani cukorgyár melletti legelőn, ahol 1-2 órával ezelőtt még a tehének elmélkedtek a hatvaniak elkövetkezendő dicsőségén és készítették elő a talajt a mérkőzésre, hepe-hupás, domboru felületű pályán folyt le a mérkőzés meglehetősen szűk közönség előtt, amiben azonban jelentékeny része volt a tarjáni kísért csapatnak is. A pálya sáfelmeszelve, se a téhen trágyától kitisztítva nem volt, hanem úgy, amint az Isten adta és amint talán a megalakulás szerencsétlen esztendejében kimeszelték, úgy fogtak bele a mérkőzésbe, hogy semmiféle látható jelzés sem volt a pályán.

De mindez nem lett volna baj! Hiszen mi is szegény sport egyület vagyunk és még szegényebbek is vannak nálunknál, de szegény egyesület is lehet sportszerű, szegény sport egyület is tiszteletben tarthatja azt a szokást, hogy mindég a vendégcsapat hoz bírót. A hatvani legelőn azonban úgy látszik más szokás divik, ott azt hiszik, hogy amint a csordás cselő meg hajsz szavakkal el tud dirigálni egy esetleg 50 tagu csordát is, úgy egy gyerek, aki hatvanin kívül más eleven footballistát sem látott el tud vezetni sportszerűen egy football mérkőzést. Az egész háboru innen származott, a legdurvább faultokat, gáncsokat nem vett észre a bírő, de olyan szép támadásokat akaszt meg offside címén, hogy tényleg megérdemelte azt a biztatást, amiben a hatvani játékosok részesítették őt — a hatvani bírót. „Kuss, fogd be a pofád” és ilyesmit vagdostak a fejéhez saját partnerei a „szövetségi bírónak.” Sőt hogy mennyire „szövetségi bírót” a fiú, jellemző, hogy a salgótarjáni csapat kivonulása után henc tizenegyet rugatott az üres tarjáni kapuba és tényleg — valahogy ne tessék elhülni a szörnyű csudálkozásba — be is rúgták. Sőt a hatvani „gól zsák” annyira formába jött, a tarjáni csapat kivonulása után, hogy az üres kapuba valóságos góll záport zúdított volna, ha maga a hatvani publikum nem akadályozza meg a mérkőzésnek ellenfél nélkül való folytatását.

A két csapat összeállítása egyébként a következő volt:

H. T. C.:	Murád,
	Farkas,
	Persch,
	Nemes,
	S. S. E.:
	Lauter,
	Czele,
	Gádor,
	Szmolek,
	Rác,
	Winkler,
	Lénárd,
	Vollenszky,
	Gállos,
	Füzy,
	Rálich,
	Márkus,
	Szilágyi,
	Sziklai,
	Szilfka,
	Balada,

H. T. C. kezdi a játékot és változatos játék után a halftime 10-ik percében Gállos S. S. E. jobb hátvédjének hibájából helyezett goált lő. Ujra felállás után Bodnárnak előrecauszlatott labdáját Laufer szép csölezéssel H. T. C. kapujába juttatja. Ezután S. S. E. állandó offensívába jut, de állandó támadásait H. T. C. védelme kitűnően szereli le. Végre a félidő 35. percében S. S. E. eredményesen támad, amennyiben Rálich gyönyörű passzát Bodnár védhetetlenül lövi a kapuba. Ismét S. S. E. vezet támadást, de Bodnár éles lövését a kapus forja. Márkus csölezi ki ezután H. T. C. védelmét, de a büntető területen belül elfaultolják, amiért azonban a bírő nem ítél meg büntető rugást. A félidő utolsó percében S. S. E. csatársora gyönyörű támadást intéz Hatvan ellen, de Márkus sivitő lövését a kapus fogja.

A második félidő első harmadában Hatvan is szóhoz jut, de a kitűnő tarjáni védelem sikeresen ment. Hatvan erőtlen támadásait azonban mégis siker koronázza, amennyiben Füzy beadásából az offsideon álló Gállos 3 méterről goált lő. Ezután változatos játék következik. S. S. E. csatársora egymás után vezeti a szebbnél-szebb támadásokat a hatvani kapu ellen de a támadásokat hol a bírői siphol egy erőszakos hatvani védelem akasztotta meg. Mindezek dacára a félidő 25-ik percében S. S. E. Bodnár sivitő lövéssel magához ragadja a vezetést, amit a játék végéig meg is tart. A játékot a félidő 23-ik percében félbeszakították, t. i. S. S. E. a kárára jogosulatlanul megítélt büntetőrugást el nem fogadván elhagyta a pályát. Nem tartjuk haszontalan dolognak újból rosszalni a Hatvani Torna Club vezetőségének azon eljárását, hogy a mérkőzés vezetését ahhoz nem értő tapasztalatlan emberre, — jobban mondva: gyerekre — bízta, akinek indokolatlan sipjelzései S. S. E. legszebb támadásait akasztották meg.

A Salgótarjáni Sport Együletnek úgy a csatársora, mint a védelme kitűnő munkát végzett. Csatársorunk még soha ilyen szép játékot nem produkált. Szép passzai, ügyes kombinációik rendes bírő és jó pálya mellett igazán szép goálarányt eredményezett volna javunkra.

Kimagaslott Sziklai gyönyörű játéka, úgy a labdaszedésben, mint az osztogatásban. A csatársor, mely egyformán jó volt, állandóan el volt látva labdával. Kitűnő partnere volt azonban Sziklainak a védelem minden embere; kitűnt Balada hosszú rugásaival.

A H. T. C. két legjobb embere Gállos és Rác volt. Előbbi a Budapesti Athletikai Club kitűnő balösszekötője, utóbbi pedig a Postások Sportegyletének balbackja. Zárójelben megjegyezhetjük, hogy a Hatvani Torna Club mindkettőt direkt erre a matchre hívatta le Pestről.

Mérkőzés után játékosaink kedélyes hangulatban töltötték az estét a vonat indulásáig. Az acélgyári dalárda néhány tagjának szép éneke és az egész csapat komoly, sportszerű viselkedése a hatvani publikum oasztalan tetzését érdemelte ki.

Sport Egyesületünk I. és II. football csapata f. hó 15-én d. n. 5 órakor training-mérkőzést rendez az acélgyári sport telepen. A mérkőzés 20 álléres training jeggyel tekinthető meg.

Szerkesztői üzenet.

— e — Látogatásom a hatvani mérkőzés bírájánál című cikkét helyeslté miatt jövőszámra hozzuk.

939/1909. végrh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a bpesti ker. és v. kir. törvényszéknek 1907. évi 82559 sz. végzése következtében dr. Eulenburg S. bpesti ügyvéd által képviselt Fővárosi Keresk Hitelintézet msz. javára 270 K. s jár. erejéig 1909. évi július hó 21 n. foganatosított kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt és 800 koronára becsült következő ingóságok, u. m. árak nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a salgótarjáni kir. járásbíróság 1909. évi V. 568/4. számú végzése folytán 56 kor 05 fill.-ben bírólilag már megállapított költségek erejéig Salgótarjában vhtást szenvedett 209/b. sz. a. levő üzletében leendő megtartására 1909. évi szeptember hó 2-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Salgótarján, 1909. évi aug. 7. n.

Krúdy Dezső, kir. bir. végrehajtó.

924/1909. sz. vhtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a salgótarjáni kir. járásbírósnak 1909. évi V. 579/1 számú végzése következtében dr. Fehér Márk bpesti ügyvéd által képviselt Lowy & Böhm javára 278

kor. 53 fill. s jár. erejéig 1909. évi július. hó 19 n. foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 3434 koronára becsült következő ingóságok, u. m. árak nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a salgótarjáni kir. járásbíróság 1909. évi V. 579/2. sz. végzése folytán 178 kor. 53 fill. 278 k. 53 fillér tőkekövetelés, ennek 1909. évi július hó 21. napjától járó 6% kamatai erejéig, Salgótarjában végrehajtást szenvedett 209/b sz. üzletében leendő megtartására 1909. aug. 31-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Salgótarján, 1909. aug. hó 7 n.

Krúdy Dezső, kir. bir. végrehajtó.

954/1909. sz. vhtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a kassai kir. járásbírósnak 1908. évi Sp. III. 1232/4 sz. végzése következtében Dr. Teplánszky Károly kassai ügyvéd által képviselt Sipos A. Gyula javára 165 k. 71 f. s jár. erejéig 1909. évi jan. hó 1 n. foganatosított biztosítási végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 2100 koronára becsült következő ingóságok, u. m. árak, nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a salgótarjáni kir. járásbíróság 1909-ik évi V. 209/7. számú végzése folytán 65 kor. 71 f. hátralékos tköv., ennek 1908. apr. 13. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 51 kor. 63 f.-ben bírólilag már megállapított költségek erejéig, Salgótarjában alperes 209/b. sz. a. levő

üzletében leendő megtartására 1909. évi aug. hó 30-ik napjának d. e. 11 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Salgótarján, 1909. évi aug. 7 n.

Krúdy Dezső, kir. bir. végrehajtó.

911/1909. sz. vhtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a bpesti Sp. III. 727/3 sz. végzése következtében dr. Baján Ferenc bpesti ügyvéd által képviselt Gschwindt-féle gyár r.-t. javára 61 kor. 04 f. s jár. erejéig 1909. évi július hó 15 n. foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 700 kor.-ra becsült következő ingóságok, u. m. birkák nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a salgótarjáni kir. járásbíróság 1909. évi V. 403/2. sz. végzése folytán 12 kor. 25 fillérben bírólilag már megállapított hátralékos költségek erejéig Zagyván. vhtást szenvedett lakásán leendő megtartására 1909. évi szept. 2 napjának d. u. 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Salgótarján, 1909. aug. hó 7-én.

Krúdy Dezső, kir. bir. végrehajtó

Hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban.

Tisztelettel értesitem Salgótarján és vidéke gazdaközönségét, hogy teljesen új

cséplőgéppemmel
cséplést vállalok.

A cséplést magam fogom vezetni és így a gazdaközönségnek kifogástalanul fogom végezni a rám bízott csépléseket

Szíves megkereséseket kér

tisztelettel

Telmányi István,
gépész-lakatos mester
Salgótarján.

ANGOL
URI SZABO.

Szép és divatos kifogástalan minőségű szövetekből kívánatra többszöri próbával készít öltönyöket és téli kabátot, szakett és felöltőt, különlegességeket priosess és lovaglónadrágot, valamint papi reverendát.

LŐRINCZE ISTVÁN
SALGÓTARJÁN,
A VÁROSHÁZZAL SZEMBE.

ANGOL
URI SZABO.